

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 10.3.2011
KOM(2011) 118 endelig

2011/0051 (COD)

Udkast til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om
indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage
(Schengengrænsekodeks) og konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Dette forslag indeholder en række ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks). De er resultatet af erfaringerne med anvendelsen af forordningen de første år. Forslaget indeholder desuden visse tilknyttede ændringer af konventionen af 14. juni 1985 om gennemførelse af Schengenaftalen.

Generel baggrund

Den 13. oktober 2006 trådte Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) i kraft.

Efter fire års praktisk anvendelse heraf har der vist sig at være behov for en række begrænsede tekniske ændringer. Hovedkilderne til disse ændringer er:

- Medlemsstaternes og Kommissionens praktiske erfaringer med anvendelsen af Schengengrænsekodeksen, herunder resultaterne af Schengenevalueringer samt rapporter og anmodninger fra medlemsstaterne.
- Kommissionens rapport fra september 2009 om, hvordan bestemmelserne om stempeling af tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter fungerer, jf. artikel 10 og 11 i forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (KOM(2009) 489).
- Kommissionens rapport af 13. oktober 2010 om anvendelse af afsnit III (De indre grænser) i Schengengrænsekodeksen (KOM(2010) 554).
- Hensynet til sammenhængen med andre nyligt vedtagne retsakter, navnlig visumkodeksen (forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009) og direktivet om tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008).

Dette forslag indeholder en række ændringer, der sikrer en tydeliggørelse og indsnævring af mulighederne for divergerende fortolkninger af den eksisterende tekst, samt ændringer, der løser en række praktiske problemer, der har vist sig i løbet af de første års anvendelse af Schengengrænsekodeksen. Der fastsættes desuden en eksplicit retlig ramme for bilaterale aftaler vedrørende fælles grænsekontrol af vejtrafik.

Nye politiske initiativer såsom oprettelsen af et EU-ind- og udrejsesystem og et EU-program vedrørende personer med status som registreret rejsende vil blive drøftet særskilt.

Gældende bestemmelser

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) og konventionen af 14. juni 1985 om gennemførelse af Schengenaftalen.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER

De foreslåede ændringer blev drøftet af medlemsstaternes eksperter på et møde i gruppen vedrørende indvandring og asyl den 16. marts 2010.

Den 7. maj 2010 blev de foreslåede ændringer drøftet tilbunds gående af eksperter på et særligt møde. Medlemsstaternes eksperter støttede i vid udstrækning substansen i de foreslåede ændringer samt strategien med at foreslå tekniske ændringer, der skal sikre et begrænset antal praktiske og tekniske ændringer af Schengengrænsekodeksen. Flere eksperter understregede det presserende praktiske behov for på pragmatisk vis at tage fat på nogle af de spørgsmål, der omhandles i forslaget, og udtrykte håb om, at ændringerne kunne vedtages hurtigt.

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

Sammenfatning

De vigtigste foreslåede ændringer vedrører følgende:

- Klar definition af beregningsmetoden for "ophold i op til tre måneder pr. seks måneders periode" (artikel 5): i konsekvens af Den Europæiske Unions Domstols dom af 3. oktober 2006 i sag C-241/05, Bot (Sml. 2006 I, s. 09627) og vedtagelsen af en tilknyttet parallelbestemmelse i artikel 2, stk. 2, litra a), i visumkodeksen anses det for at være nødvendigt at give tydelige retningslinjer for dette spørgsmål i lovgivningen i forbindelse med Schengengrænsekodeksen.
- Præcisering af, hvor lang tid de rejsedokumenter, som personer uden visum skal være i besiddelse af, skal være gyldige (artikel 5), foranlediget af praktiske behov og med det formål at tilpasse teksten til visumkodeksens artikel 12.
- Mulighed for af praktiske årsager at oprette særskilte baner for rejsende, der ikke er visumpligtige (artikel 9), for at skabe yderligere fleksibilitet og en smidigere grænsekontrol.
- Forbedret uddannelse af grænsevagter, så de opdager særlig farlige situationer, der involverer uledsagede mindreårige og ofre for menneskehandel (artikel 15). Kommissionen anerkendte i sin handlingsplan om uledsagede mindreårige (2010-2014) (KOM(2010) 213, endelig, af 6.5.2010), at der var et sådant behov.
- Mulighed for at fastsætte bestemmelse om undtagelser for redningstjenesters, politiets og brandvæsenets ind- og udrejse, når de handler i nødstilfælde (artikel 19).
- En eksplicit retlig ramme for fælles grænseovergangssteder (bilag VI): for at der kan indgås bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne og tilgrænsende tredjelande vedrørende samarbejde om grænsekontrol ved fælles grænseovergangssteder, er det nødvendigt at ændre bilag VI til Schengengrænsekodeksen, således at det udtrykkeligt tillades, at der indgås bilaterale aftaler om fælles grænsekontrol af vejtrafik, og der skabes en retlig ramme for bestemte vigtige spørgsmål såsom situationen for personer, der anmoder om international beskyttelse.

Retsgrundlag

Artikel 77, stk. 1, og artikel 77, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Dette forslag ændrer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks), der var baseret på tilsvarende bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (artikel 62, stk. 1, og artikel 62, stk. 2, litra a)). Det ændrer desuden artikel 21 og 22 i konventionen af 14. juni 1985 om gennemførelse af Schengenaf-talen, der som fastsat i afgørelse 1999/436/EF har hjemmel i EF-traktatens artikel 62, stk. 3, og artikel 136 i konventionen, der som fastsat har hjemmel i EF-traktatens artikel 62, stk. 2.

Nærhedsprincippet

Artikel 77, stk. 1, litra a) og b), giver Unionen beføjelse til at udforme en politik, der skal sikre, "at personer uanset nationalitet ikke kontrolleres ved passage af de indre grænser", og "at der foretages personkontrol og effektiv overvågning ved passage af de ydre grænser".

Det nuværende forslag ligger inden for de begrænsninger, der fastsættes i disse bestemmelser. Formålet med dette forslag er yderligere at udvikle og teknisk forbedre foranstaltningerne i Schengengrænsekodeksen vedrørende den kontrol, som personer, der passerer de ydre grænser, er omfattet af, og at sikre, at personer, der passerer de indre grænser, ikke kontrolleres. Medlemsstaterne kan ikke hver for sig i tilstrækkelig grad nå dette mål, fordi det kun er Unionen, der kan ændre en eksisterende EU-retsakt (Schengengrænsekodeksen).

Proportionalitetsprincippet

I medfør af artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union må indholdet og formen af EU's indsats ikke gå videre end nødvendigt for at nå målene i traktaterne. Den form, der er valgt til denne foranstaltning, skal gøre det muligt at nå forslaget's målsætning og sikre en så effektiv gennemførelse som muligt.

Schengengrænsekodeksen i 2006 var nødt til at have form af en forordning for at sikre, at den fandt anvendelse på samme måde i alle de medlemsstater, der anvender Schengenreglerne. Forslaget – en ændring af Schengengrænsekodeksen – udgør en ændring af en eksisterende forordning, og målet kan kun nås ved hjælp af en forordning. Hvad angår indholdet, er dette initiativ begrænset til forbedringer af den eksisterende forordning og bygger på de politiske retningslinjer heri. Forslaget er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Valg af instrument

Foreslået reguleringsmiddel: forordning.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Den foreslåede ændring har ingen virkninger for EU's budget.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

Følgerne af de forskellige protokoller, der er knyttet som bilag til traktaterne, og af de associeringsaftaler, der er indgået med tredjelande

Retsgrundlaget for dette forslag findes i tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, således at det system med "variabel geometri", der er foreskrevet i protokollerne om Det Forenede Kongeriges, Irlands og Danmarks stilling og i Schengenprotokollen, finder anvendelse. Forslaget er et led i udviklingen af Schengenreglerne. Der skal således i lyset af de forskellige protokoller tages hensyn til følgerne heraf for Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige, Island og Norge, og Schweiz og Liechtenstein. Nærmere detaljer om situationen i hver af disse stater beskrives i betragtning 7-12 i forslaget.

Kort overblik over de foreslåede ændringer

– Artikel 1 – Ændringer af Schengengrænsekodeksen

Generelle ændringer

- I hele teksten foreslås der en række ændringer som følge af Lissabontraktatens ikrafttrædelse ("EU" i stedet for "Fællesskabet", "Den Europæiske Union" i stedet for "Det Europæiske Fællesskab" og ajourføring af henvisninger til traktatens bestemmelser).

Artikel 2 - Definitioner

- Nr. 1: Ændringer som følge af de ændringer, der foreslås i nr. 4 og 4a.
- Nr. 4: Præcisering, idet det understreges, at artikel 2, nr. 4, *kun* vedrører færgeruter *mellem medlemsstaterne*.
- Nr. 4a: Den nye definition giver interne luftfragtselskaber mulighed for på samme måde som interne færgeselskaber at nyde godt af, at der ikke foretages kontrol ved de indre grænser.
- Nr. 15: Definitionen af opholdstilladelse ændres. For at undgå enhver misforståelse præciseres det, at visa (både visa til langvarigt ophold og visa til kortvarigt ophold) aldrig kan betragtes som "opholdstilladelser" i betydningen i nr. 15, litra b). Den forældede henvisning til "tilbagerejsetilladelse" slettes. Det præciseres også, at der skal gives meddelelse om nationale tilladelser, og at de skal offentliggøres, jf. artikel 34, for at de kan betragtes som sådan.

Artikel 4 - Passage af de ydre grænser

Med henblik på at forbedre tekstens overordnede struktur og tydelighed er de eksisterende detaljerede undtagelser i litra a) og b) blevet fjernet. For at bibeholde substansen af de slettede bestemmelser ændres artikel 18 og 19, således at det bliver muligt at fastsætte undtagelser fra artikel 4 i forbindelse med forskellige typer grænser og personkategorier generelt, kombineret med det eksisterende ordvalg i bilag VI 3.2.5.-3.2.9. (lystfartøjer og kystfiskeri) og bilag VII 3.1 (søfolk). Henvisningen til "*lejlighedsvis passage*" i stk. 2, har til formål klart at sondre mellem de tilladte undtagelser i medfør af denne bestemmelse og ordninger for lokal grænsetrafik, der tillader "*regelmæssig passage*" (jf. artikel 35 i forordning (EF)

nr. 1931/2006). Derudover tillader stk. 2 udtrykkeligt bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelands på dette område.

Artikel 5 - Indrejsebetingelser for tredjelandstatsborgere

- Stk. 1: Opholdets varighed: i konsekvens af Den Europæiske Unions Domstols dom af 3. oktober 2006 i sag C-241/05, Bot, og vedtagelsen af en tilknyttet parallelbestemmelse i artikel 2, stk. 2, litra a), i visumkodeksen gives der klare retningslinjer i lovgivningen for beregning af "tre måneder pr. seks måneders periode" i forbindelse med Schengen-grænsekodeksen, idet ordlyden tilpasses ordlyden i visumkodeksen. Gyldige rejsedokumenter: Af praktiske årsager er teksten tilpasset visumkodeksens artikel 12, herunder muligheden for, at grænsevagterne kan tillade undtagelser i begrundede hastetilfælde.
- Stk. 4: Fjernelse af det forældede og vildledende begreb "returvisum". Erstatning af henvisningen til forordning (EF) nr. 415/2003 i artikel 5, stk. 4, litra b), med en henvisning til den nye visumkodeks. Da artikel 46 og bilag XII i visumkodeksen kræver, at der indsamles statistisk materiale om visa for *hvert sted*, hvor medlemsstaterne udsteder visa (denne definition omfatter grænseovergangssteder, hvor der udstedes visa), er andet afsnit i artikel 5, stk. 4, litra b), blevet overflødigt og bør erstattes af en henvisning til den relevante bestemmelse i visumkodeksen.

Artikel 7 - Ind- og udrejsekontrol af personer

- Stk. 5: Præcisering af den eksisterende pligt til at informere skriftligt.
- Nyt stk. 8: Da de ekstraordinære forhold, der er nævnt i artikel 4, stk. 2, (krav af særlig art og nødsituationer), også kan gøre det nødvendigt i praksis at fastsættes bestemmelse om visse undtagelser fra artikel 7, er der udtrykkeligt fastsat bestemmelse herom.

Artikel 9 - Separate baner samt skiltning

- Stk. 2: Mulighed for af praktiske årsager at oprette særskilte baner for rejsende, der ikke er visumpligtige, for at skabe yderligere fleksibilitet og en smidigere grænsekontrol.

Artikel 10 - Stempling af tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter

- Stk. 2: Korrigering af en sproglig fejl i den engelske udgave af teksten.
- Stk. 3: Situationen for togpersonale på internationale tog kan sammenlignes med piloters eller søfolks situation, da disse tog følger en fast fartplan. Kommissionen bebudede allerede i sin rapport om stempling af rejsedokumenter (KOM(2009) 489 endelig) fra september 2009, at den ville indføre en undtagelse, hvad angår stempling af rejsedokumenter, for denne personkategori.

Artikel 11 - Formodning for så vidt angår opfyldelse af betingelserne for opholdets varighed

- Stk. 3: Teknisk tilpasning som følge af vedtagelsen af ny lovgivning (direktiv 2008/115/EF om tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold).
- Nyt stk. 4: Teknisk tilpasning for at udfylde hullet i den nuværende tekst (bevis for udrejse i tilfælde af manglende udrejsestempel).

Artikel 12 - Grænseovervågning

- Ændring vedrørende Kommissionens beføjelse til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 13 - Nægtelse af indrejse

- Stk. 5: Teknisk tilpasning som følge af vedtagelsen af ny lovgivning (forordning (EF) nr. 862/2007 om statistikker over migration).

Artikel 15 – Gennemførelse af kontrolforanstaltninger

- Stk. 1: Der tilføjes en udtrykkelig henvisning til det fælles grundlæggende uddannelsesprogram for grænsevagter, der er udformet af Frontex. Kommissionen bekræftede i sin handlingsplan om uledsagede mindreårige (2010-2014) (KOM(2010) 213 endelig af 6.5.2010) behovet for at lægge særlig vægt på uddannelse i at opdage særlig farlige situationer.

Artikel 18 - Specifikke regler for de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere de ydre grænser

- Sidste afsnit: Som supplement til ændringerne af artikel 4, stk. 2, fastsættes der systematisk bestemmelse om undtagelser fra artikel 4 for alle typer grænser og alle transportmidler i bilag VI.

Artikel 19 - Specifikke regler for ind- og udrejsekontrol af bestemte personkategorier

- Nyt stk. 1, litra g): For at tillade undtagelser for redningstjenesters, politiets og brandvæsenets ind- og udrejse, når de handler i nødstilfælde, kræves der en udtrykkelig retlig ramme (tilføjelse af en ny kategori i artikel 19 ledsaget af de tilknyttede bestemmelser i bilag VII), herunder mulighed for at indgå bilaterale aftaler herom.
- Nyt stk. 1, litra h): Der indføres en særlig undtagelse for arbejdstagere på offshoreanlæg (f.eks. arbejdstagere på olieplatforme eller i havvindmølleparker) i bilag VII, punkt 8, som indeholder bestemmelser som dem, der gælder for kystfiskeri (bilag VI, punkt 3.2.8. og 3.2.9).
- Stk. 1, andet afsnit: Som supplement til ændringerne af artikel 4, stk. 2, fastsættes der systematisk bestemmelse om undtagelser fra artikel 4 for alle personkategorier i bilag VII.

Artikel 21 - Kontrol inden for medlemsstaternes område

- Litra d): Mange medlemsstater opfylder ikke artikel 22 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen (meldepligt for tredjelandstatsborgere med lovligt ophold, som rejser ind i andre medlemsstater). Det erkendes bredt, at der er praktiske problemer forbundet med at kontrollere, om den almindelige meldepligt overholdes. Der findes intet overbevisende argument, hvad angår costbenefit, for, at denne regel har stor betydning for identifikationen af indvandrere med ulovligt ophold. Det blev derfor i en nylig kommissionsrapport om anvendelse af afsnit III (De indre grænser) i Schengen-grænsekodeksen (KOM(2010) 554) foreslået at ophæve artikel 22 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen samt den tilsvarende henvisning hertil i artikel 21, litra d), i Schengen-grænsekodeksen. Den foreslåede ændring påvirker ikke medlems-

staternes ret til at fastsætte bestemmelse om målrettet kontrol for at bekæmpe ulovlig indvandring på deres område inden for de begrænsninger, der er fastsat i artikel 21, litra a), b) og c).

Artikel 32 - Ændringer af bilagene

- Ændring vedrørende Kommissionens beføjelse til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 33 – Udøvelse af delegationen

- Beføjelsen til at vedtage retsakter efter artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal udtrykkeligt delegeres til Kommissionen. Forslaget følger den standardordlyd, der foreslås i udkastet til Europa-Parlamentets, Rådets og Europa-Kommissionens fælles forståelse, hvori der fastsættes en arbejdsmetode mellem institutioner vedrørende gennemførelsen af artikel 290. Det kan være nødvendigt at ændre ordlyden yderligere for at tage hensyn til resultaterne af de igangværende interinstitutionelle forhandlinger.

Artikel 34 - Meddelelser

- Stk. 1: Præcisering vedrørende ændringerne af artikel 2, nr. 15. I lyset af de retsvirkninger, Schengenrænsekodeksen tillægger opholdskort, der er udstedt i medfør af direktiv 2004/38/EF, vil det være nødvendigt at fremhæve denne type tilladelser som sådan.

Artikel 37 - Indberetning af oplysninger fra medlemsstaterne

- Tilpasning af indberetningspligten, hvor medlemsstaterne udtrykkeligt får pligt til at informere Kommissionen om alle bilaterale aftaler, som er tilladte i medfør af Schengenrænsekodeksen.

Bilag III

- Tilpasning som følge af ændringen af artikel 9, stk. 2, som tillader særskilte baner for rejsende uden visumpligt.

Bilag IV

- Stk. 3: Teknisk tilpasning. I lyset af standardstørrelsen på rejsedokumenter (126 x 88 mm), visummærkater (105 x 74 mm) og ind-/udrejsestempler (43 x 30 mm) er det blevet teknisk umuligt at overholde reglen om, at stempler skal sættes på samme side som visummærkaten, uden at dette eventuelt påvirker læsbarheden af angivelserne på visummet.

Bilag VI

- Nyt punkt 1.1.4.: For at gøre det muligt at indgå bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne og tilgrænsende tredjelande vedrørende samarbejde om grænsekontrol ved fælles grænseovergangssteder, er der brug for en eksplicit retlig ramme, der også dækker bestemte vigtige spørgsmål såsom situationen for personer, der anmoder om international beskyttelse. Den foreslåede ændring gør det muligt for medlemsstaterne at indgå bilaterale aftaler (bemyndigelse i betydningen i artikel 2, stk. 1, i TFEU), men de er ikke forpligtet til det.

- Punkt 1.2.1. og 1.2.2.: Af hensyn til sammenhængen tilpasses reglerne om indgåelse af bilaterale aftaler om grænsekontrol af jernbanetrafikken til den retlige ramme, der foreslås i punkt 1.1.4. for vejtrafik. I medfør af forslaget om ændring af artikel 37 bliver sidste afsnit i punkt 1.2.1. overflødig og bør slettes. Der fastsættes af praktiske årsager bestemmelser om yderligere fleksibilitet på det sted, hvor kontrollen kan finde sted.
- Punkt 3.1.1.-3.1.5.: Tekniske tilpasninger for at tilpasse ordlyden til den terminologi, der anvendes i FAL-konventionen (Den Internationale Søfartsorganisations Konvention om Lettelse af International Samfærdsel ad Søvejen) og direktiv 2010/65/EU om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til og/eller afgår fra havne i medlemsstaterne¹, herunder navnlig indførelse af muligheden for at indgive besætnings- og passagerlister elektronisk, indførelse af en henvisning til de oplysninger, der kræves på lister udarbejdet i medfør af FAL-konventionen som bekræftet i direktiv 2002/6/EF, mulighed for at indgive lister til grænseposter via havnemyndighederne, fastsættelse af frister for fremsendelse af lister, nærmere vejledning vedrørende den administrative kontrol af listerne og præcisering af behovet for at kontrollere personer, der bliver om bord uden at gå i land.
- Punkt 3.2.1.: Tilpasninger som følge af ændringerne i punkt 3.1.
- Punkt 3.2.2.: Tilpasning i overensstemmelse med de ændringer, der foreslås i punkt 3.1.4.
- Punkt 3.2.4.: For at undgå en overlapning med punkt 3.1.2. som ændret, bør punkt 3.2.4. slettes.
- Punkt 3.2.9.: Der er allerede fastsat bestemmelse om pligten til at give meddelelse om ændringer i punkt 3.1.2., og det er ikke nødvendigt at nævne det igen i punkt 3.2.9.
- Nyt punkt 3.2.10., litra i): Præcisering af behovet for at indsende besætnings- og passagerlister i tilfælde af færgeruter, tilpasset bestemmelserne i direktiv 98/41/EF om registrering af de ombordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater.
- Nyt punkt 3.2.11.: Præcisering, hvad angår ordningen for færger fra tredjelande, som anløber mere end én havn på medlemsstaternes område; indholdet og ordlyden følger de tilsvarende bestemmelser for luftgrænser (punkt 2.1.2., litra b), nr. iii)).

Bilag VII

- Punkt 3.1.: Korrigerigering af en redaktionel fejl: De fleste medlemsstater har ratificeret konvention nr. C 108 om søfolks nationale identitetspapirer, men kun tre medlemsstater har ratificeret konvention nr. C 185 om søfolks nationale identitetspapirer (Litauen, Ungarn og Frankrig). Begge konventioner bør derfor nævnes. Redaktionel forbedring ("gå i land" i en havn betyder ikke kun indrejse, men indebærer også mulighed for at gå tilbage til skibet (udrejse) efter opholdet i land).
- Sletning af sidste afsnit i punkt 3.1. samt punkt 3.2.: Punkt 3 vedrører alene undtagelser fra artikel 4 og 7, *ikke* undtagelser fra artikel 5. Denne tekst er således misledende og bør slettes.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/65/EU af 20. oktober 2010 om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til eller afgår fra havne i medlemsstaterne, og om ophævelse af direktiv 2002/6/EF, EUT L 283 af 29.10.2010, s. 1.

- Punkt 6.4. og 6.5.: Der skal nu udarbejdes en liste over nationale kontaktpunkter med henblik på konsultation i forbindelse med mindreårige (på nuværende tidspunkt på frivilligt grundlag, jf. punkt 3.7 og bilag 37 i Schengenhåndbogen), og det skal gøres obligatorisk at anvende denne liste.
- Nyt punkt 7: Se bemærkningen vedrørende artikel 19, stk. 1, litra g), ovenfor.
- Nyt punkt 8: Se bemærkningen vedrørende artikel 19, stk. 1, litra h), ovenfor.

Bilag VIII

- Tilpasning som følge af ændringen af artikel 11.

Artikel 2 – Tilpasning til konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen:

- Ophævelse af artikel 21, stk. 3: I lyset af meddelelsespligten i medfør af artikel 34 i Schengenrænsekodeksen er denne bestemmelse blevet overflødig og skal ophæves.
- Ophævelse af artikel 22: Se bemærkningerne vedrørende artikel 21, litra d), i Schengenrænsekodeksen ovenfor.
- Ophævelse af artikel 136: EU-retten har harmoniseret reglerne vedrørende grænsekontrol. Dette berører medlemsstaternes beføjelser til at indgå traktater på dette område. Hvis der indgås bilaterale aftaler mellem en medlemsstat og et tredjelande vedrørende grænsekontrol, uden at der er givet særlig tilladelse hertil i Schengenrænsekodeksen, ville det berøre EU-retten i betydningen i artikel 3, stk. 2, i TEUF og artikel 2, stk. 1, i TEUF. Artikel 136 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen er uforenelig med dette princip. Den bør derfor ophæves.

Udkast til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) og konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 1 og 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med Unionens politik vedrørende de ydre grænser er at skabe en integreret forvaltning, der sikrer et højt og ensartet niveau for kontrol og overvågning, hvilket er en nødvendig følge af den frie bevægelighed for personer inden for Den Europæiske Union og et grundlæggende aspekt af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. I den henseende skal der indføres fælles regler for standarder og procedurer for kontrol ved de ydre grænser.
- (2) Den 13. oktober 2006 trådte Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks)² i kraft.
- (3) Efter fire års praktisk anvendelse har der vist sig at være behov for en række ændringer på grundlag af medlemsstaternes og Kommissionens praktiske erfaringer med anvendelsen af Schengengrænsekodeksen, herunder resultaterne af Schengen-evalueringerne samt rapporter og anmodninger fra medlemsstaterne.
- (4) Kommissionens rapport fra september 2009 om, hvordan bestemmelserne om stempeling af tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter fungerer, jf. artikel 10 og 11 i forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (KOM(2009) 489), og Kommissionens rapport af 13. oktober 2010 om anvendelse af afsnit III (De indre grænser) i Schengengrænsekodeksen (KOM(2010) 554) indeholder konkrete forslag til tekniske ændringer af Schengengrænsekodeksen.

² EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

- (5) En række nyligt vedtagne retsakter, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)³ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold⁴ kræver visse ændringer af Schengen-grænsekodeksen.
- (6) For at tilpasse Schengen-grænsekodeksens bestemmelser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bør beføjelsen til at vedtage retsakter, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, delegeres til Kommissionen, hvad angår vedtagelse af yderligere foranstaltninger for overvågning i medfør af artikel 12, stk. 5, samt ændring af bilagene i medfør af artikel 32. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (7) Målene for denne forordning, nemlig at foretage tekniske ændringer af de eksisterende regler i Schengen-grænsekodeksen, kan kun nås på EU-plan; Den Europæiske Union kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. også nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (8) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁵, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale⁶.
- (9) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i afgørelse 2008/146/EF om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen⁷.
- (10) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i

³ EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1.

⁴ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98.

⁵ EUT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁶ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁷ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 sammenholdt med artikel 3 i afgørelse 2008/261/EF⁸.

- (11) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da forordningen udbygger Schengenreglerne, skal Danmark i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning, inden seks måneder efter dens vedtagelse.
- (12) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁹. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (13) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne¹⁰. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af Schengengrænsekodeksen

I forordning (EF) nr. 562/2006 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:
 - a) Nr. 1, litra c), affattes således:

"c) medlemsstaternes søhavne og havne ved indre vandveje (floder og søer), for så vidt angår interne færgeruter og interne cargoruter".
 - b) I nr. 4) erstattes ordet "færgeruter" af "interne færgeruter".
 - c) Som nr. 4a) indsættes:

"4a) "intern cargorute": cargoforbindelse mellem de samme to eller flere havne på medlemsstaternes område, der ikke anløber havne beliggende uden for medlemsstaternes område".

⁸ EUT L 83 af 26.3.2008, s. 5.

⁹ EFT L 131 af 1.6. 2000, s. 43.

¹⁰ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

- d) I nr. 5) erstattes sætningen "personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten" af "personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten".
- e) I nr. 5), litra a), erstattes "traktatens artikel 17, stk. 1" af "artikel 20, stk. 1".
- f) I nr. 5), litra b), erstattes "Fællesskabet og dets medlemsstater" af "Unionen og dens medlemsstater".
- g) I nr. 6) erstattes "artikel 17, stk. 1" af "artikel 20, stk. 1".
- h) Nr. 15 affattes således:

"opholdstilladelse":

- a) alle opholdstilladelser, der udstedes af medlemsstaterne i henhold til den ensartede udformning, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, og opholdskort, der er udstedt i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF
- b) alle andre dokumenter, der udstedes af en medlemsstat til tredjelandsstatsborgere, som giver opholdsret på den pågældende medlemsstats område, og som er meddelt og offentliggjort i henhold til artikel 34 med undtagelse af:
 - i) midlertidige tilladelser, der udstedes, mens en første ansøgning om opholdstilladelse, jf. litra a), eller en ansøgning om asyl behandles, og
 - ii) visa, der er udstedt af medlemsstaterne i den ensartede udformning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95*

EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1."

- 2) I artikel 3 affattes litra a) således:

"a) rettigheder, der tilkommer personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten".

- 3) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

"2. Uanset stk. 1 kan der indføres undtagelser fra forpligtelsen til kun at passere de ydre grænser ved grænseovergangsstederne og inden for den normale åbningstid:

- a) for personer eller grupper af personer, hvis det af særlige grunde er nødvendigt med henblik på lejlighedsvis passage af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne eller uden for den normale åbningstid, forudsat at de er i besiddelse af de tilladelser, der er nødvendige i henhold til national ret, og det ikke forstyrrer medlemsstaternes offentlige orden og indre sikkerhed. Medlemsstaterne kan fastsætte særlige ordninger i bilaterale aftaler

- b) for personer eller grupper af personer, der befinder sig i en uforudset nødsituation."

4) Artikel 5 ændres således:

- a) I stk. 1 affattes den indledende ordlyd og litra a) således:

For påtænkte ophold på medlemsstaternes område i højst tre måneder inden for en seks måneders periode regnet fra datoen for den første indrejse på medlemsstaternes område skal tredjelandstatsborgere opfylde følgende indrejsebetingelser:

- a) De skal være i besiddelse af et gyldigt rejsedokument eller et dokument, der tillader grænsepassage, og dokumentet skal opfylde følgende betingelser:

- i) det skal være gyldigt i mindst tre måneder efter den påtænkte dato for afrejse fra medlemsstaternes område. I begrundede hastetilfælde kan disse krav dog frafalde.

- ii) det skal være udstedt inden for de seneste 10 år."

- b) Stk. 4 ændres således:

- i) Litra a) affattes således:

- "a) skal en tredjelandstatsborger, der ikke opfylder samtlige betingelser i stk. 1, men som er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et visum til langvarigt ophold, have tilladelse til indrejse på de øvrige medlemsstaters område med henblik på gennemrejse, således at vedkommende kan nå frem til den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet til langvarigt ophold, medmindre den pågældende er opført på den nationale liste over indberetninger i den medlemsstat, hvis ydre grænser den pågældende ønsker at passere, og indberetningen er ledsaget af en instruks om at nægte indrejse eller gennemrejse".

- ii) Litra b), første og andet afsnit, affattes således:

"kan en tredjelandstatsborger, der opfylder betingelserne i stk. 1, undtagen betingelserne i litra b), og som møder op ved grænsen, få tilladelse til indrejse på medlemsstaternes områder, hvis der udstedes et visum ved grænsen i henhold til artikel 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009*.

Medlemsstaterne udarbejder statistikker over visa, der udstedes ved grænsen, jf. artikel 46 og bilag XII til forordning (EF) nr. 810/2009.

EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1."

5) Artikel 7 ændres således:

- a) I stk. 2), andet afsnit, erstattes "personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten" af "personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten".
- b) I stk. 2), tredje afsnit, erstattes "personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten" af "personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten".
- c) I stk. 2), fjerde afsnit, erstattes "personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten" af "personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten".

d) Stk. 5, første afsnit, affattes således:

"Tredjelandstatsborgere, der underkastes en indgående efterfølgende kontrol, skal skriftligt oplyses om formålet med og proceduren for en sådan kontrol."

e) I stk. 6 erstattes ordet "fællesskabsretten" af "EU-retten".

f) Som stk. 8 indsættes:

"8. Når artikel 4, stk. 2, litra a) eller b), finder anvendelse, kan medlemsstaterne også indføre undtagelser fra reglerne i denne artikel."

6) Artikel 9, stk. 2, affattes således:

- "2. a) Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten kan benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del A ("EU, EØS, CH"). De kan også benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B1 ("ikke visumpligtig") og B2 ("alle pas").

Tredjelandstatsborgere, der ikke er visumpligtige ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, jf. Rådets forordning (EF) nr. 539/2001, og tredjelandstatsborgere, som har en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til langvarigt ophold, kan benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B1, til denne forordning ("*ikke visumpligtig*"). De kan også benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B2 til denne forordning ("*alle pas*").

- b) Alle andre personer skal benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B2.

Oplysningerne på de i litra a) og litra b), første afsnit, nævnte skilte kan anføres på det/de sprog, som hver medlemsstat finder relevant.

Medlemsstaterne kan stille særskilte baner til rådighed, som er angivet med skiltet i bilag III, del B1 ("*ikke visumpligtig*"). De beslutter under hensyn til de praktiske behov, om de vil gøre det, og i givet fald ved hvilke grænseovergangssteder."

7) Artikel 10 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Rejsedokumenter tilhørende tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, som direktiv 2004/38/EF finder anvendelse på, men som ikke foreviser opholdskort som omhandlet i nævnte direktiv, stemples ved ind- og udrejse.

Rejsedokumenter tilhørende tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til tredjelandsstatsborgere, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, men som ikke foreviser opholdskort som omhandlet i direktiv 2004/38/EF, stemples ved ind- og udrejse." "

b) I stk. 3 indsættes som litra f) og g):

"f) rejsedokumenter tilhørende togpersonale på internationale passager- og godstog

g) rejsedokumenter tilhørende tredjelandsstatsborgere, der fremviser et opholdskort, jf. direktiv 2004/38/EF."

8) Artikel 11 ændres således:

Stk. 3 affattes således:

"3. Hvis formodningen i stk. 1 ikke afkræftes, kan tredjelandsstatsborgeren sendes tilbage, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF*."

Som stk. 4 indsættes:

"4. De relevante bestemmelser i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis der ikke er påført et udrejsestempel."

* EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98."

9) Artikel 12, stk. 5, affattes således:

"5. Kommissionen tillægges beføjelser til efter artikel 33 at vedtage delegerede retsakter vedrørende yderligere foranstaltninger for overvågning."

10) Artikel 13, stk. 5, affattes således:

"5. Medlemsstaterne indsamler statistisk materiale om antallet af personer, der er nægtet indrejse, grundene hertil, og nationaliteten på de personer, der er nægtet indrejse, samt om, ved hvilken type grænse (land, luft, sø) de er blevet nægtet indrejse, og indsender det statistiske materiale i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007.*"

* EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23."

11) Artikel 15, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne sikrer, at grænsevagterne er specialiserede og passende uddannet under hensyn til det fælles grundlæggende uddannelsesprogram for grænsevagter, der er fastsat og udformet af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af Det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser, som er oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004. Uddannelsesprogrammet skal indeholde specialuddannelse i at opdage særlig farlige situationer vedrørende uledsagede mindreårige eller ofre for menneskehandel. Medlemsstaterne tilskynder grænsevagterne til at lære fremmedsprog, navnlig de sprog, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver."

12) I artikel 18, andet afsnit, indsættes "4," efter "artikel".

13) Artikel 19, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) I første afsnit indsættes som litra g) og h):

"g) redningstjenester, politi og brandvæsen

h) arbejdstagere på offshoreanlæg."

b) I andet afsnit indsættes "4," efter "artikel".

14) Artikel 21, litra d), udgår.

15) Artikel 32 affattes således:

"Artikel 32

Ændringer af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelse til efter artikel 33 at vedtage delegerede retsakter vedrørende ændringer af bilag III, IV og VIII."

16) Artikel 33 affattes således:

"Artikel 33

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel anførte betingelser.

2. Delegationen af beføjelser i artikel 12, stk. 5, og artikel 32, sker for en ubegrænset periode fra X.X.2011. (Datoen for denne forordnings ikrafttræden).

3. Delegationen af beføjelser i artikel 12, stk. 5, og artikel 32 kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der er angivet heri. Afgørelsen er uden virkning for gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, underretter den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet herom.

5. En delegeret retsakt, der vedtages efter artikel 12, stk. 5, og artikel 32, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse herimod inden 2 måneder fra meddelelsen af retsakten til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke vil gøre indsigelse. Fristen kan forlænges med 2 måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

17) Artikel 34, stk. 1, litra a), affattes således:

"a) listen over opholdstilladelser med angivelse af, hvilke der er omfattet af henholdsvis artikel 2, nr. 15), litra a), og artikel 2, nr. 15), litra b), og medsender en model for de opholdstilladelser, der er omfattet af artikel 2, nr. 15, litra b). Når opholdskort er udstedt efter direktiv 2004/38/EF, skal dette specifikt angives."

18) Artikel 37, første afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres nationale bestemmelser vedrørende artikel 21, litra c), nationale bestemmelser om de sanktioner, som er omhandlet i artikel 4, stk. 3, og bilaterale aftaler, som er tilladt i medfør af denne forordning."

19) Bilag III, IV, VI, VII og VIII ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen

I konventionen af 14. juni 1985 om gennemførelse af Schengenaftalen foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 21, stk. 3, ophæves.
- 2) Artikel 22 ophæves.
- 3) Artikel 136 ophæves.

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på [...]dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.]

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i [...], den

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG

I bilag III, IV, VI, VII og VIII foretages følgende ændringer:

- 1) I bilag III foretages følgende ændringer:
 - a) Del B affattes således:
"DEL B1: "ikke visumpligtige"

**IKKE
VISUMPLIGTIGE**

DEL B2: "alle pas"."

- b) I del C indsættes følgende skilte mellem skiltene "EU, EØS, CH" og "ALLE PAS":

IKKE VISUMPLIGTIGE/BILER

IKKE VISUMPLIGTIGE/BUSSER

IKKE VISUMPLIGTIGE/LASTBILER

2) Bilag IV, punkt 3, første afsnit, affattes således:

"Når tredjelandstatsborgere, der er visumpligtige, rejser ind og ud, anbringes stemplet på den modstående side til den, hvorpå visummet er anbragt."

3) Bilag VI, punkt 1, ændres således:

a) Følgende indsættes som punkt 1.1.4.:

"1.1.4. Fælles grænseovergangssteder

1.1.4.1. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande vedrørende etableringen af fælles grænseovergangssteder, hvor grænsevagter fra den ene part udfører indrejse- og/eller udrejsekontrol efter deres nationale lovgivning på den anden parts område. De fælles grænseovergangssteder kan være placeret på enten medlemsstatens område eller tredjelandets område.

1.1.4.2. *Fælles grænseovergangssteder placeret på en medlemsstats område:* Bilaterale aftaler om etablering af fælles grænseovergangssteder på en medlemsstats område skal indeholde en tilladelse til, at grænsevagter fra et tredjeland kan udføre deres opgaver i den pågældende medlemsstat under overholdelse af følgende principper:

a) *International beskyttelse:* En tredjelandstatsborger, der anmoder om international beskyttelse på en medlemsstats område, skal have adgang til de relevante procedurer i medlemsstaten, selv om tredjelandstatsborgeren endnu ikke har været igennem den udrejsekontrol, som tredjelandets grænsevagter udfører ved det fælles grænseovergangssted.

b) *Arrestation af en person eller beslaglæggelse af ejendom:* Hvis tredjelandets grænsevagter bliver opmærksomme på forhold, der giver anledning til arrestation af en person eller beslaglæggelse af ejendom,

- informerer de medlemsstatens myndigheder om disse forhold, og medlemsstatens myndigheder sikrer en passende opfølgning heraf i overensstemmelse med national lovgivning, EU-retten og folkeretten uanset den pågældende persons nationalitet, eller

- de handler i overensstemmelse med deres nationale lovgivning. I så tilfælde skal den berørte person imidlertid tilbydes adgang til medlemsstaternes domstole og råde over tilstrækkelige retsmidler til at sikre den pågældendes retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten for at opnå den retsbeskyttelse, som enkeltpersoner har ifølge EU-retten, og for at sikre, at disse regler er fuldt effektive.
- c) *Personer som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og som indrejser på Unionens område:* Tredjelandets grænsevagter må ikke forhindre personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, i at indrejse på EU's område. Hvis der er forhold, der begrunder, at en person nægtes udrejse fra det pågældende tredjeland, informerer tredjelandets grænsevagter medlemsstatens myndigheder om disse forhold, og medlemsstatens myndigheder sikrer en passende opfølgning heraf i overensstemmelse med national ret, EU-retten og folkeretten.

1.1.4.3. *Fælles grænseovergangssteder placeret på et tredjelandets område:* Bilaterale aftaler om etablering af fælles grænseovergangssteder på et tredjelandets område skal indeholde en tilladelse til, at grænsevagter fra en medlemsstat kan udføre deres opgaver i det pågældende tredjeland i henhold til Schengengrænsekodeksen og under overholdelse af følgende principper:

- a) *International beskyttelse:* En tredjelandstatsborger, der er kommet igennem tredjelandets grænsevagters udrejsekontrol og derefter anmoder medlemsstatens grænsevagter i tredjelandet om international beskyttelse, skal have adgang til den pågældende medlemsstats område med henblik på at få iværksat de relevante procedurer. Tredjelandets myndigheder skal acceptere den pågældende persons overførsel til medlemsstatens område.
- b) *Arrestation af en person eller beslaglæggelse af ejendom:* Hvis medlemsstatens grænsevagter bliver opmærksomme på forhold, der giver anledning til at arrestere en person eller anbringe den pågældende i varetægt eller til at beslaglægge ejendom, handler de i overensstemmelse med deres nationale lovgivning og gældende EU-ret. Tredjelandets myndigheder skal acceptere den pågældende persons eller genstands overførsel til medlemsstatens område.
- c) *Tredjelandstatsborgere, der rejser ind i det land, hvori de er statsborgere:* Medlemsstatens grænsevagter må ikke forhindre borgere fra det pågældende tredjeland i at indrejse i det land, hvori de er statsborgere. Hvis der er forhold, der begrunder, at en person nægtes udrejse fra den pågældende medlemsstat i henhold til medlemsstatens lovgivning, informerer medlemsstatens grænsevagter tredjelandets myndigheder om disse forhold, og tredjelandets myndigheder sikrer en passende opfølgning heraf i overensstemmelse med national ret og folkeretten.

1.1.4.4. Før en medlemsstat indgår eller ændrer en bilateral aftale med et tilgrænsende tredjeland om fælles grænseovergangssteder, rådfører den sig med Kommissionen om foreneligheden af aftalen med denne forordning.

Hvis Kommissionen finder aftalen uforenelig med denne forordning, underrettes den pågældende medlemsstat. Denne træffer alle passende foranstaltninger til, at aftalen inden for en rimelig frist ændres på en sådan måde, at de dele, som det er konstateret er uforenelige, fjernes."

b) Punkt 1.2.1. og 1.2.2. affattes således:

"1.2.1. Både togpassagerer og togpersonale i tog, der passerer de ydre grænser, herunder godstog og tomme tog, kontrolleres. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler om, hvordan denne kontrol skal foretages, under overholdelse af principperne i punkt 1.1.4. Denne kontrol skal udføres på en af følgende måder:

- på den første ankomstbanegård eller den sidste afgangsbanegård på medlemsstatens område
- på toget på strækningen mellem den sidste afgangsbanegård i tredjelandet og den første ankomstbanegård i medlemsstaten eller omvendt
- på den sidste afgangsbanegård eller den første ankomstbanegård på tredjelandets område.

1.2.2. For at lette trafikken med højhastighedspassagertog kan de medlemsstater, som toget kører igennem fra tredjelande, efter fælles overenskomst med de pågældende tredjelande under overholdelse af principperne i punkt 1.1.4., også beslutte, at indrejsekontrollen af personer i tog fra tredjelande udføres på en af følgende måder:

- på de banegårde i et tredjeland, hvor passagererne stiger på toget
- på de banegårde på medlemsstaternes område, hvor passagererne stiger af toget
- i toget på strækningen mellem banegårdene på et tredjelandets område og banegårdene på medlemsstatens område, såfremt passagererne bliver i toget."

4) I bilag VI, punkt 3, foretages følgende ændringer:

a) Punkt 3.1.1, andet afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler, i henhold til hvilke kontrollen også kan udføres under rejsen eller ved skibets ankomst eller afrejse på tredjelandets område, under overholdelse af principperne i punkt 1.1.4."

b) Punkt 3.1.2., 3.1.3., 3.1.4. og 3.1.5 affattes således:

"3.1.2. Skibsføreren eller en hvilken som helst anden person, der har fået tilladelse hertil af skibets reder (i begge tilfælde herefter benævnt "skibsføreren"), opstiller en liste over besætningen og eventuelle passagerer, som skal indeholde de oplysninger, der kræves i Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) konvention om Lettelse af International Samfærdsel ad Søvejen (FAL), formular 5 (besætningsliste) og 6 (passagerliste), samt om nødvendigt visumnummeret eller opholdstilladelsens nummer senest

- fireogtyve timer før ankomsten i havn eller

- senest på det tidspunkt, hvor skibet afgår fra den foregående havn, hvis rejsen varer mindre end 24 timer, eller
- hvis anløbshavnen er ukendt eller ændres under rejsen, da så snart denne oplysning foreligger.

Skibsføreren sender listen/listerne til de relevante kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat (grænsevagter, havnemyndigheder eller andre myndigheder, som straks skal fremsende den/dem til grænsevagterne).

3.1.3. Der sendes en kvittering for modtagelsen til skibsføreren, som på anmodning skal fremlægge den, når skibet er i havn.

3.1.4. Skibsføreren giver straks de kompetente myndigheder meddelelse om eventuelle ændringer i besætningens sammensætning eller antallet af passagerer.

Endvidere giver skibsføreren straks og inden for fristen i punkt 3.1.2. de kompetente myndigheder meddelelse om blinde passagerer om bord. Disse forbliver dog under skibsførerens ansvar.

Uanset artikel 4 og 7 foretages der ikke systematisk grænsekontrol af de personer, der forbliver om bord. Grænsevagterne foretager dog på grundlag af en vurdering af risikoen for den indre sikkerhed og ulovlig indvandring fysisk kontrol af et skib eller personkontrol af personer, der forbliver om bord.

3.1.5. Skibsføreren underretter rettidigt og i henhold til gældende bestemmelser i den pågældende havn de kompetente myndigheder om skibets afrejse."

c) Punkt 3.2.1. affattes således:

"3.2.1. Krydstogtskibets skibsfører meddeler de respektive kompetente myndigheder krydstogtets rute og program inden udløbet af fristen i punkt 3.1.2."

d) Punkt 3.2.2., andet afsnit, affattes således:

"Der skal dog på grundlag af en risikovurdering for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe."

e) I punkt 3.2.3., litra a), og 3.2.3., litra b), erstattes henvisningen til "punkt 3.2.4." af en henvisning til "punkt 3.1.2."

f) Punkt 3.2.2., litra e), andet afsnit, affattes således:

"Der skal dog på grundlag af en risikovurdering for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe."

g) Punkt 3.2.4. udgår.

h) I punkt 3.2.9. udgår andet afsnit.

i) I punkt 3.2.10. indsættes følgende som litra i):

"i) Punkt 3.1.2. (pligt til at indsende en passager- og besætningsliste) finder ikke anvendelse. Hvis der skal udarbejdes en liste over de ombordværende i henhold til Rådets direktiv 98/41/EF*, skal skibsføreren sende de kompetente myndigheder i ankomsthavnen på medlemsstaternes område en kopi af denne liste senest tredive minutter efter skibets afgang fra en havn i et tredjeland.

* EFT L 188 af 2.7.1998, s. 35."

j) Følgende punkt 3.2.11. indsættes:

"3.2.11. Hvis en færge fra et tredjeland, som anløber mere end én havn på medlemsstaternes område, tager passagerer om bord kun for den resterende strækning på dette område, underkastes disse passagerer udrejsekontrol i afgangshavnen og indrejsekontrol i anløbshavnen.

Kontrollen af passagerer, der under disse anløb allerede befinder sig om bord på færgen og ikke er gået om bord på medlemsstaternes område, gennemføres i ankomsthavnen".

5) I bilag VII, punkt 3, foretages følgende ændringer:

a) Punkt 3.1. og 3.2. affattes således:

"Uanset artikel 4 og 7 kan medlemsstaterne tillade, at søfolk, der er i besiddelse af et identitetsdokument for søfolk udstedt i henhold til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention nr. 108 (1958) og nr. 185 (2003), Londonkonventionen af 9. april 1965 og de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning, uden at henvende sig til et grænseovergangssted indrejser på og udrejser fra medlemsstaternes område i forbindelse med, at de går i land for at opholde sig i den havn, som deres skib anløber, eller i tilgrænsende kommuner, når de er opført på deres skibs besætningsliste, og denne i forvejen er blevet kontrolleret af de kompetente myndigheder.

Afhængig af risikovurderingen for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring underkaster grænsevagterne dog søfolkene kontrol i overensstemmelse med artikel 7, inden de går i land."

6) I bilag VII, punkt 6, indsættes følgende som punkt 6.4. og 6.5.:

"6.4. Medlemsstaterne udpeger nationale kontaktpunkter med henblik på konsultation i forbindelse med mindreårige og giver Kommissionen meddelelse herom. Kommissionen stiller en liste over disse nationale kontaktpunkter til rådighed for medlemsstaterne.

6.5. I tilfælde af tvivl vedrørende nogen af de forhold, der er omhandlet i punkt 6.1., 6.2. og 6.3., anvender grænsevagterne listen over nationale kontaktpunkter med henblik på konsultation vedrørende mindreårige."

7) I bilag VII indsættes følgende som punkt 7 og 8:

"7. Redningstjenester, politi og brandvæsen

Ordningerne for redningstjenesters, politiets og brandvæsenets ind- og udrejse, når de handler i nødstilfælde, skal fastsættes i national lovgivning og om nødvendigt i bilaterale aftaler. Disse ordninger kan omfatte undtagelser fra artikel 4, 5 og 7.

8. Arbejdstagere på offshoreanlæg

Uanset artikel 4 og 7 skal arbejdstagere på offshoreanlæg (olieboreplatforme, havvindmølleparker mm.), som regelmæssigt ad sø- eller luftvejen vender tilbage til medlemsstaternes område uden at have opholdt sig på et tredjeland's område, ikke systematisk kontrolleres.

Der tages dog hensyn til en vurdering af risikoen for ulovlig indvandring, navnlig hvis et tredjeland's kyster ligger i umiddelbar nærhed af det pågældende offshoreanlæg, for at afgøre, hvor hyppigt der skal foretages kontrol."

8) I bilag VIII i standardformularen erstattes "stemplet ved indrejse" af "stemplet ved ind- eller udrejse" og "indrejst i" af "indrejst i eller udrejst af".